

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 7. Ecclesia præcepit-ne semper fidelibus ut suas Parochias frequentarent?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

*De Sacrificio Missæ. Cap. IV. 247
quemque Parochia sua interesse, ubi commode
id fieri potest, ad audiendum verbum Dei.*

Idcirco sanctus Carolus, fidelis & prudens
ejusdem Concilii observator: Missam audiant s. Carol. Ac-
Fideles, inquit, Festis diebus, idque in Paro- tor. p. 3. tit.
chiali propria, munusque sit Reverendissimi Suum etiam
Archiepiscopi operam dare, Romani etiam munus di ien.
Pontificis implorata, si opus sit, auctoritate, roghi.
ut impedimenta amoveantur, si quæ obstent
Decreto huic saluberrimo de Missa audienda
in propria Parochiali Feste die.

Summus quoque Pontifex Sextus IV. in
constitutione relata in Canone, sic habet:

*Quodque Fratres non prædicens, populos Pa- Sixtus IV. in
rochianos non teneri audire Missam in eorum cap. Vies il-
Parochiis diebus Festis & Dominicis: cùm lius. De Treu-
jure cautum sit illis diebus Parochianos teneri ga & pace in
audire Missam in eorum Parochiali Ecclesia, munibus,
nisi forsan ex honesta causa ab ipsa Ecclesia
se absentarent.*

Quest. 7. Ecclesia præcepit-ne semper Fi-
delibus, ut suas Parochias frequentarent?

Resp. Parochia nomen notum est à primis
sæculis Ecclesiæ & ipsi ferè coævum; verum
tamen est quod antiquius hoc Parochia verbo
aliquando significabatur Diœcesis tota, ut vi-
dere est in Canone Apostolis tributo, in quo
sic habetur: *si quis Presbyter aut Diaconus, Can. 14. A.
aut quicumque tandem de Clericorum consor- post.
tio, relicta Parochiâ sua, in aliam concesse-
rit, & omnino transmigratione factâ, prater
voluntatem sui Episcopi, in alia Parochia mo-
ram traxerit: hunc iubemus, ne porro in
Ministerio publico sit Ecclesia.* Id etiam con-
stat ex Can. Lugdunensis. Aliquando Parochiæ Can. Lugd.
verbū aliquam tantum Diœcesis partem de- niss. 9. q. 2.
signabit, ut nunc etiam intelligitur. In his
temporibus, in quibus pauci erant Christiani,

248 TRACTATUS V.

& in quibus persecutio[n]es quasi continuæ vix dabant modum omnia sigillatim ordinandi: s[ecundu]m una tantum Parochia constituta erat pro regione satis ampla, & ita fervens erat zelus Fidelium, ut facile superarent omnia itineris incommoda ut Parochiam adirent diebus Dominicis & Festivis, & in Synaxibus & conventibus sacris cultui Divino vacarent. Postmodum decretum est, ut in vicis & castellis à civitate Episcopali remotioribus Ecclesiæ construerentur & à Sacerdotibus deserviri possent, qui velut locum tenentes Episcopi haberentur, & portionis Fidelium sibi commissæ specialem curam gererent. Procedente tempore, cùm Christianorum numerus valde augeretur, in civitatibus amplioribus, plures Ecclesiæ Parochiales & in iis Parochi, seu Rectores & Curati fuerunt constituti. Juxta Anastasium, qui Bibliothecarius vulgo vocatur, sanctus Evaristus Papa Romam in varias Parochias divisit anno centesimo-duodecimo; & ne Fideles privatis Parochis commissi, procedente tempore ab authoritate Episcopi segregati viderentur, neve unio aliquo modo hac occasione minueretur: quoties summus Pontifex celebrabat, ad eas Ecclesiæ partem Panis in Sacrificio oblati post consecrationem ad Parochos mittebat, ut per illorum manus Fideles Parochiales communicari possent; aut saltem, juxta sensum quem plures authores voci *Fermentum* dederunt, panem benedictum Curatis mittebat ut fidelibus distribueretur: ut videre est in Epistola Innocentii primi, in qua sic habetur: *Cum omnes Ecclesia nostra intra Civitatem sint constituta, quarum Presbyteri, qua die ipsa, propter plebem sibi creditam nobiscum convenire non possunt, idcirco fermentum à nobis confectum per Acolythos accipiunt,*

Innocent. I.
Epist. 1. ad
Decentium
Episcopum
Eugubinum.

De Sacrificio Missæ. Cap. IV. 249

ut se à nostra Communione , maxime illa die
Dominica non judicent separatos. Dionysius
postea Pontifex majori etiam cum cura Paro-
chias plures divisit : Ecclesiæ singulas , inquit ,
singulis Presbyteris dedimus , Parochias &
cæmeteria eis divisimus , & unicuique jus
proprium habere statuimus ; ita videlicet , ut
nullus alterius Parochia terminos aut jus in-
vadat : sit unusquisque terminis suis conten-
tus , & taliter Ecclesiam & plebem sibi com-
missam custodiat , ut ante Tribunal aeternum
judicis ex omnibus sibi commissis rationem
reddat.

Et ideo Episcopi satagebant , ut Fideles affi-
duè propriæ Parochiæ interessent , nec alibi
Missas audirent ; unde sanctus Augustinus re-
latus in Canone : Et hoc attendendum , inquit , Can. Et hoc.
ut Missæ peculiares , qua per dies solemnnes à Deo Consecr.,
Sacerdotibus sunt , non ita in publico stant
ut propter eas populus à publicis Missarum so-
lemnibus [qua horâ tertia Canonice sunt]
abstrahatur : sed Sacerdotes qui in circuitu
Vrbis , aut in eadem urbe sunt , & populus
in unum ad Missarum publicam celebratio-
nem convenient.

Eadem de causâ statutum reperitur in Con-
cilio Naonensi relato in Canone , quod Nul-
lus Presbyter , aut Diaconus , alterius pleba-
num , nisi in itinere fuerit , vel placitum , id
est litem , habuerit , ad Missam recipere au-
deat. Et ita constat , Ecclesiam semper desi-
derasse , ut Fideles in propria Parochia Mis-
sam audirent , in qua etiam Sacraenta Bap-
tismi & reliqua suscipere maximè convenit ;
præsertim quia Parochia propria à Deo & ab
Ecclesia unicuique Fidelium primitùs assigna-
tur , in his qua sunt ad Deum : Reliquæ vero
sunt tantum in subsidium & secundario consti-
tuæ.

L. v